

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätös on hylätty ja asia on palautettu ko. osastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan a ja balakohdan virheellinen soveltaminen (sekaannusvaara)

Scandlines Sverige AB:n 7.10.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Scandlines Sverige AB, kotipaikka Helsingborg (Ruotsi), on nostanut 7.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat C. Vadjä, QC ja lakimiehet R. Azelius ja K. Azelius.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 23.7.2004 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 2.7.1997 tekemä kantelu,
- palauttaa asian komissiolle kantelun uudelleen tutkimista varten annetun tuomion mukaisesti, ja
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut riippumatta oikeudenkäynnin lopputuloksesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on ruotsalainen yhtiö, jonka päätoimialana on lauttaliikennöitsijän satama-agenttina toimiminen. Kantaja kanteli komissiolle Helsingborgs Hamn AB:stä (HHAB), joka on yhtiö, joka vastaa Helsingborgin sataman pidosta ja määrää satamamaksuista. Kantaja katsoi, että HHAB veloitti kantajalta liian suuria satamamaksuja ja käytti näin tehdessään väärin määräävää asemaansa EY 82 artiklan vastaisesti. Kyseinen kantelu hylättiin riidanalaisella päätöksellä.

Kantaja väittää, että komissio teki virheen katsoessaan, että lauttaliikennöitsijöille määrätty satamamaksut eivät olleet liian

suuria. Kantajan mukaan komission kustannus-hinta-analyysin mukaan HHAB on saanut lauttaliiketoiminnassaan voittoja, jotka ovat yli 100 % kyseessä olevassa liiketoiminnassa käytetystä pääomasta. Kantajan mukaan sellaisia voittoja ei voi saada kilpailluilla markkinoilla, ja siten maksut ovat liian suuria ja kohtuuttomia ja niihin liittyy väärinkäyttöä. Kantaja katsoo, että hylätessään kyseisen väitteen komissio sovelsi virheellisesti käsitettä ”taloudellinen arvo”, ei noudattanut suhteellisuusperiaatetta eikä soveltanut oikein todistustaakkaa koskevia sääntöjä. Kantaja väittää myös, että komissio hylkäsi virheellisesti lauttaliikennöitsijöiltä ja cargo -liikennöitsijöiltä perittyjen maksujen vertailun ja Helsingborgissa ja saman reitin toisessa päässä Elsinorissa perittävien maksujen vertailun. Kantaja riitauttaa myös komission päätelmän siitä, että lautta- ja cargo -liikennöitsijöiden välillä ei olisi EY 82 artiklan mukaista hintasyrjintää. Kantajan mukaan komissio katsoi virheellisesti, että palvelut, joita HHAB:n tarjoaa kyseessä olevalle kahdelle liikennöinti-alalle, eivät ole verrattavissa toisiinsa, ja että kyseessä ei ollut lauttaliikennöitsijöiden asettaminen epäedulliseen kilpailuasemaan.

Kantaja väittää edelleen, että komission perustelut ovat väärät, puutteelliset ja ristiriitaiset ja näin ollen EY 253 artiklan vastaiset. Kantaja vetoaa myös siihen, että sen oikeutta tulla kuulluksi asetuksen 2842/98 6 artiklan nojalla on loukattu, ja siihen, että komissio ei tehnyt oikeanlaista tutkintaa kohtuullisessa ajassa ja näin ollen rikkoi EY 10 artiklaa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa sekä loukkasi periaatetta, jonka mukaan komission on toimittava kohtuullisessa ajassa.

Nadine Schmitin 8.10.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Nadine Schmit, kotipaikka Ispra (Italia), on nostanut 8.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Pierre Paul Van Gehuchten ja Pierre Jadoul ja prosessioite on Luxemburgissa.